

17.

Oświadczenie rządowe

z dnia 7 grudnia 1928 roku

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych umowy między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Serbów, Kroatów i Słowenów, dotyczącej stosunków prawnych obywateli obu Stron, z protokołem końcowym, podpisanych w Belgradzie dnia 4 maja 1923 roku.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. 75 umowy między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Serbów, Kroatów i Słowenów, dotyczącej stosunków prawnych obywateli obu Stron, z protokołem końcowym, podpisanych w Belgradzie dn. 4 maja 1923 roku, wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej umowy nastąpiła w Warszawie dn. 27 listopada 1928 roku.

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

18.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 grudnia 1928 r.

w sprawie odstąpienia gminie m. st. Warszawy na cele rozbudowy miasta gruntów państwowych na b. forcie Dąbrowskiego w Warszawie.

Na podstawie art. 14 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 372) i art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 346) zarządza się co następuje:

§ 1. Odstępuje się gminie m. st. Warszawy na cele rozbudowy miasta zgodnie z planem regulacji i zabudowania, zatwierdzonym przez Ministra Robót Publicznych w dniu 18 marca 1926 r. grunty państwowe na b. forcie Dąbrowskiego, stanowiące własność Skarbu Państwa, o łącznej powierzchni 284.975 m. kw.

§ 2. Część gruntów wymienionych w § 1 przeznaczoną pod zabudowę domami mieszkalnymi według programu rozbudowy zatwierdzonego przez Ministra Robót Publicznych w dniu 25 września 1928 r. o łącznej powierzchni 60.445.06 m. kw. odstępuje się gminie m. st. Warszawy za cenę w § 4 oznaczoną.

§ 3. Odstępuje się gminie m. st. Warszawy bezpłatnie z gruntów wymienionych w § 1 część tych gruntów, przeznaczoną według wspomnianego w § 1 planu regulacji i zabudowania pod ulice, place i zieleńce publiczne o łącznej powierzchni 224.529.94 m. kw.

§ 4. Cenę sprzedażną gruntów wymienionych w § 2 ustala się na 2 złote 07 groszy za 1 m. kw. gruntu czyli ogółem na 125.121 złotych 15 groszy. Spłata Skarbowi Państwa należności z tego tytułu przez gminę m. st.

Warszawy nastąpi w równych ratach rocznych w przeciągu 10 lat z oprocentowaniem sześć od sta rocznie.

Pierwsza rata płatna jest w ciągu jednego roku od daty przejęcia gruntów przez Magistrat m. st. Warszawy.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia w szczególności zaś ustalenie bliższych warunków przejęcia, względnie nabycia przez gminę m. st. Warszawy gruntów odstępowanych niniejszem rozporządzeniem tudzież dalszego użytkowania tych gruntów porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

19.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 grudnia 1928 r.

zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 3 czerwca 1927 r. w sprawie zaliczenia poszczególnych grup funkcjonariuszów o specjalnych kwalifikacjach w dziale Ministerstwa Robót Publicznych do kategorii funkcjonariuszów niższych, ustalenia ich tytułów, oraz zaszeregowania ich do grup uposażenia.

Na podstawie art. 92 ustawy z dnia 17 lutego 1922 roku o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) i art. 19 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska

(Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. § 1 ustęp III punkt a) i d) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1927 r. w sprawie zaliczenia poszczególnych grup funkcjonariuszów o specjalnych kwalifikacjach w dziale Ministerstwa Robót Publicznych do kategorii funkcjonariuszów niższych, ustalenia ich tytułów, oraz zaszeregowania ich do grup uposażenia (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 494) otrzymuje brzmienie następujące:

a) Funkcjonariuszów nadzorujących i kierujących bezpośrednio pogłębiarkami lub statkami:

Stanowisko służbowe i tytuł do niego przywiązany	Grupa uposażenia
Kapitan pogłębiarki)	XI— X
Kapitan statku)	
Sternik	XII— XI
Zastępca sternika	XIII— XII
Pokładowy	XV—XIV—XIII

d) Funkcjonariuszów obsługujących kotły parowe na pogłębiarkach lub statkach:

Stanowisko służbowe i tytuł do niego przywiązany	Grupa uposażenia
Starszy palacz	XIV—XIII—XII

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

20.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 25 września 1928 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 roku o położnych.

Na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o położnych (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 316) postanawiam co następuje:

I. Praktyka położnicza.

§ 1. Osoby, pragnące wykonywać czynności położnych, winny zarejestrować się u powiatowej władzy administracji ogólnej, przedkładając:

- dowód obywatelstwa polskiego, oraz
- dypłom z ukończenia jednej ze szkół położnych, znajdujących się na obszarze Państwa Polskiego.

Przy rejestracji położna winna wskazać dokładny adres zamieszkania oraz zawiadomić powiatową władzę administracji ogólnej o każdorazowej zmianie adresu.

§ 2. Osoby, posiadające dyplomy z ukończenia zagranicznej szkoły położnych, względnie nieposiadające obywatelstwa polskiego, winny uzyskać uprzednio pozwolenie Ministra Spraw Wewnętrznych na wykonywanie czynności położnych na obszarze Państwa Polskiego.

W wypadkach nieposiadania obywatelstwa polskiego pozwolenia na wykonywanie czynności położnych udzielane będą jedynie na określony przeciąg czasu po stwierdzeniu, że właściwe państwo obce stosuje w tym względzie zasadę wzajemności.

Pozwolenie Ministra Spraw Wewnętrznych na wykonywanie czynności położnych służy jako dowód dla rejestracji.

§ 3. Szczegółowe obowiązki położnych określa instrukcja dla położnych, wydana przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Położna może być pozbawiona prawa wykonywania czynności czasowo lub stale w wypadkach:

- uchylenia się od odbycia kursów przeszkolenia w razie stwierdzenia niedostatecznej znajomości zawodu,
- kiedy zostanie stwierdzone, że położna dotknięta są niedołęstwem, chorobą lub nałogiem, wykluczającymi możliwość ponoszenia odpowiedzialności za pracę zawodową lub zagrażającymi zdrowiu ludzkiemu.

W razie stwierdzenia niedostatecznej znajomości zawodu powiatowa władza administracji ogólnej zobowiąże położną i wyznaczy jej najbliższy termin do odbycia uzupełniającego kursu przeszkolenia pod rygorem wzbronienia wykonywania czynności położnych. Zakaz wykonywania zawodu traci moc z chwilą przedłożenia przez położną dowodu odbycia kursu przeszkolenia.

Stwierdzenie istnienia niedołęstwa, choroby lub nałogu może być dokonane jedynie w drodze badania przez urzędową komisję lekarską.

§ 5. Urzędowa komisja lekarska, powołana do stwierdzenia istnienia niedołęstwa, choroby lub nałogu położnych, powodującego niemożność ponoszenia odpowiedzialności za pracę zawodową lub zagrażającego zdrowiu ludzkiemu, składa się z lekarzy, urzędujących przy właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, oraz lekarza powiatowego, urzędującego w miejscu siedziby właściwego urzędu wojewódzkiego. Urzędowa komisja lekarska przeprowadza badanie położnych jedynie na wniosek lekarza powiatowego, urzędującego przy powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej dla miejsca zamieszkania położnych.

O terminie i miejscu urzędowania komisji winien zawiadomić położną lekarz powiatowy na 14 dni przed obowiązkiem jej stawiennictwem. W razie niestawienia się położnej na komisję wojewódzka władza admini-